

DOM

Afsagt den 31. januar 2018 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne Rosenløv, Benedikte Holberg og Karen Moestrup Jensen (kst.) med
domsmænd).

14. afd. nr. S-2291-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...66-...)

(advokat Niels Rex, beskikket)

Dom afsagt den 18. august 2017 af Retten i Odense (6-3586/2017) er anket af anklage-
myndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste
tiltale og skærpelse, herunder påstand om, at tiltalte idømmes forbud i medfør af straffelo-
vens § 236, stk. 1, nr. 2 og nr. 3.

Forsvareren nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Forsvareren påstod endvidere frifindelse for den af F nedlagte påstand om tortgodtgørelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte, vidnerne A og C.

Vidnet B forklaring for byretten er dokumenteret i medfør af retspleje-lovens § 923.

Der er under sagen afspillet to videoafhøringer af F.

Tiltalte har forklaret bl.a., at der er to rullegardiner for vinduet i soveværelset, så der kommer meget lidt lys ind. Man kan ikke se noget, heller ikke helt tæt på. Han rullede over fra venstre side og op på A. Da han ville justere sin placering, satte han en hånd ned lige ved siden af A. Herved opdagede han F, der lå i sengen. Han ramte ikke oven på en dyne, men direkte på F. Han forsøgte først at skubbe F væk, men kom så til at tænke på, at de ikke skulle have sex, når F var i sengen. Han skubbede hende lidt på siden over eller under hoften. F blev nok flyttet nogle få centimeter. Både han og A var stadig halvt sovende. A sagde noget med, at F sov. Det har han forstået sådan, at A mente, at der ikke var sket noget ved det, der var foregået. Hans hånd gled, så vidt han ved, ikke ned i Fs trusser. Han kan ikke frasige sig muligheden for, at han kan have rørt ved F, inden han vågnede. De var i gang, da han vågnede, og han ved derfor ikke præcist, hvad der var sket inden. Hele forløbet fra han lagde sig ind over A, indtil de lagde sig til at sove igen, varede ca. 30 sekunder. Hans forhold til A var nyt, og de havde ofte sex om natten eller ud på morgenen. Han lå på As højre side.

Tiltalte har om forhold 2 forklaret, at han kan have rørt F på låret. Han har også taget om hende. Der har været nogle gange, hvor han har ligget i sofaen, og F har sat sig foran ham. Han mener ikke, at han har kommenteret Fs påklædning. Det har han valgt ikke at blande sig i.

De har talt en del om, at F frygter mange ting. Det kunne f.eks. være, om et hindbær var farligt.

Vidnet A har forklaret bl.a., at hun og tiltalte kort konstaterede, at F lå i sengen. Hun kan ikke huske, hvem der sagde det. Hun kunne mærke, at tiltalte lavede en bevægelse, der viste, at ”hov, F lå i sengen.” Samlejet fortsatte ca. ½ minuts tid. Det gav sig selv, at de skulle stoppe. Hun kan ikke huske, om hun skulle have sagt, at F sov. Da tiltalte lagde sig ind over hende, satte han sine arme ned på hver side af hendes krop. Hun bemærkede, at han trak en hånd til sig. Hun gik på badeværelset. Da hun kom tilbage til tiltalte i soveværelset, talte de om, at han havde ramt F. Tiltalte sagde, at han ikke vidste præcist, hvor han har sat sin hånd, men det kunne sagtens være ved hoften eller skridtet. De stearinlys, der står på kommoden, var ikke tændt.

F havde i ugen op til episoden spurgt hende, om hun vidste, hvordan sperm smager. Ellers har de ikke talt om, hvordan noget smager. Om morgenen sagde vidnet til F, at hun syntes, at F skulle tale med hende om det, der var sket. Det sagde hun, fordi vidnet syntes, at det var yderst pinligt, at F havde set dem have sex. Hun forventede også, at hendes eksmand ville blive meget sur, hvis han fik det fortalt. Hun har ikke sagt, at F ikke måtte sige det til nogen.

F spurgte hende på et tidspunkt om, hvordan man onanerer. Den slags taler F meget om, nok fordi de taler om det i skolen. F havde en aften, mens hun var ved at blive lagt i seng, spurgt hende, om det var sådan, mens hun førte to strakte fingre op og ned ved skridtet uden på tøjet. Hun har ikke talt med F om, at tiltalte skulle have hørt om, at F havde fået kønsbehåring.

F gik hos Headspace bl.a. på grund af OCD-lignende mønstre, hvor hun følte, at hun skulle berøre ting et bestemt antal gange. Hun har også haft mange tanker omkring sygdom, som hun har været meget bange for.

Vidnet er sikker på, at tiltalte ikke rørte ved F, mens vidnet var vågen. Kontakten den dag startede ved, at hun blev vækket af, at tiltalte ”pillede” ved vidnet.

Vidnet C har forklaret bl.a., at F ikke virkede tøvende, da hun skulle besvare spørgsmålene. Vidnet har i referatet fra børnesamtalen anført, når der er tale om direkte citat. F virkede troværdig. Hun bed ikke mærke i, at F orienterede sig mod sin far under samtalen. De øvrige episoder, som F fortalte om, spurgte vidnet ikke yderligere til, da vidnet skønnede, at hun med det, som var kommet frem, havde de fornødne oplysninger. På vidnets spørgsmål fortalte F hende, at hendes far ikke berørte hende på den måde, som hun havde fortalt om, at tiltalte havde gjort. Hun læste den indkomne underretning fra Juliane Mariecenteret op for F, inden hun stillede spørgsmål. F fortalte hende, at hun mente, at moren havde set det, og at moren havde sagt noget, som F ikke kunne høre, hvad var.

Personlige oplysninger

Der er til brug for ankesagen foretaget personundersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808.

Tiltalte har forklaret, at hans personlige forhold er uændrede, bortset fra at han nu er blevet skilt.

Landsrettens begrundelse og resultat

For så vidt angår forhold 1 tiltræder landsretten af de grunde, byretten har anført, at tiltalte er fundet skyldig som sket, herunder at forholdet er henført under straffelovens § 232, 2. led.

Landsretten er endvidere enig i, at der ikke er ført et til domfældelse tilstrækkeligt bevis for tiltaltes skyld i forhold 2, hvorfor han er blevet frifundet i dette forhold.

Straffen findes passende, herunder at den er gjort betinget på vilkår som anført.

Af de grunde, der er anført i dommen, tiltræder landsretten, at byretten har frifundet tiltalte for påstanden om forbud, jf. straffelovens § 236.

De juridiske dommere tiltræder endelig dommens bestemmelse om godtgørelse for tort.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.